

Üçüncü Kat

– DÜŞÜNCE · 17 Mayıs 2014

Takvimler bindokuzyüz yetmişbeş yılının yazını gösteriyordu.

Konyalı Memet, iş bulup çalışmak için ilk defa o yıl Bodrum'a gelmişti.

Mercan Pansiyon'un yanında küçük bir çay ocağı işletmeye başlamış; bir yandan ekmek parası kazanmaya çalışıyor bir yandan da bu şirin kasabaya yavaş yavaş alışıyordu.

Hem pansiyondakilere hem de çarşı esnafına çay, kahve dağıtıyor; gece olunca yorgun argın, bitkin bir vaziyette pansiyonun önündeki kumsalda sere serpe yatıyor, sabah olunca gün ışığıyla ve kıyıya vuran dalga sesleriyle uyanıyor, tekrar işine koyuluyordu.

O gün, bardaklarını yıkarken aniden sokaktan gelen sesler duydu. Neler oluyor acaba diye çay ocağından dışarı fırladı. Sokaktan çok sayıda insanın bağıra çağıra kızgın bir halde Halikarnas'a doğru yürüdüğünü gördü. Dükkâna döndü. Kalabalık nereye gidiyor diye merak etmişti. Ocağın ateşini kapattı. Önlüğünü üzerinden çıkardı. Tekrar dışarı çıkıp insan seline katıldı.

Kalabalıktan bazen sloganlar işitiliyor, bazen de ısıklar duyuluyordu. Çevredeki sokaklardan da insanlar koşturup gelmişler, yürüyüş adeta bir ayaklanmaya dönüşmüştü.

Memet, göstericileri idare eden öncü insanların nihayet bir evin önünde durduğunu fark etti. Neler döndüğünü daha iyi anlamak için ite kaka insan yığınlarını yardı ve öne doğru geldi. Bağırış çağırışların arasında Bodrumlular'ın seslenişlerine anlam vermeye çalıştı:

- Beyefendi çık dışarıya!
- Kimden izin aldın da üçüncü katı çıkıyorsun!
- Çabuk yık orayı!
- Sen Bodrum'u beton yığını mı yaptırtacaksın?
- Hain misin sen!
- Derhal yok et çıktığın katı!
- Bodrum'u perişan etmek mi istiyorsun!
- Yuuuuuh! Yuuuuuuh! Yuh! Yuuuuuuh!
- Yarın buraya geldiğimizde üçüncü katı görürsek biz çıkıp yıkacağız!
- Yıkmasan seni otobüse bindirip Bodrum'un dışına göndereceğiz!
- Yaşasın Bodrum! Yaşasın Kalemiz! Yaşasın Kumbahçe! Yaşasın Halikarnas!

Kalabalık coşmuştu. Sloganlar, çığlıklar, marşlar, türküler, kadın erkek çoluk çocuk sesleri birbirine karışmıştı. Olur muydu yani her tarafta bir iki kat burada üçüncü kat... Memet bile olaydan etkilenmiş

birkaç slogan da o fırlatmıştı. Gösteri bir saate yakın sürmüş, sonra kalabalık kendiliğinden dağılmaya başlamıştı.

Memet, ertesi gün çay ocağını yine bırakıp acaba neler oldu diye dünkü evin önüne gitti. Yukarı, evin üçüncü katına doğru baktı, üçüncü katın yerinde yeller esiyordu.

Memet o yaz sezonunun sonunda tekrar memleketine dönmüş, orada iş tutmuş, evlenmiş, ev bark sahibi olmuş ve hayatını sürdürmüştü. Ara sıra gazetelerde Bodrum haberlerini okuyor, televizyonda Bodrum'u seyrediyorken aklına hep bu gençlik anısı geliyor... Üçüncü kat anısı...